

Näin suurella joukolla laulettiin joululauluja Pietarin Pyhän Marian kirkossa viime vuonna. Tämänvuotinen kirkon yhteinen joulujuhla on peruttu, mutta vielä on auki, miten se voitaisiin järjestää netin välityksellä. Ja kuten arvata saattaa, niin ikävöimme kovasti Pietaria ja siellä olevia rakkaita ystäviä. Joulua tulee silti ulkoisista puitteista huolimatta, kunhan vain avaa sydämen sen sanomalle.

Poikkeuksellinen vuosi

Vuosi on kohta loppu ja uusi alkaa, mutta vain Herra yksin tietää, kuinka kauan tämä koronaepidemia ja poikkeustila vielä jatkuvat. Pidän kovasti TV-stä tutusta lauseesta "Pidetään huolta toisistamme, aloitetaan itsestämme". Se on hyvä ohje tähän aikaan, mutta myös silloin, kun arki ja elämä ovat taas normalisoituneet.

Nyt korona-aikana Suomen itäraja on suljettu, mutta erikoistapauksissa on rajanylitys kuitenkin mahdollinen. Tällainen tilanne oli esim. silloin, kun ystävämme Nina kävi marraskuun alussa Suomessa isänsä hautajaisissa. Vaikka syy matkusteluun ei ollut iloinen, niin jälleennäkemisestä iloitsimme kovasti ja yhdessä viettämistämme hetkistä.

Ninan kanssa rautatieasemalla

Tarkkaavainen lukija ehti ehkä jo huomata, ettei saanutkaan marraskuussa minulta kirjettä. Se johtui siitä, että sairastuin koronaan. Muu perhe onneksi säästy taudilta. Tai ainakaan heillä ei ollut mitään oireita. Kotikaranteenissa piti silti olla. Itselläni taas oli aika kova kuume ja ajoittain yskää. Toista viikkoa siinä meni, mutta sitten kuumeilu loppui ja pari päivää myöhemmin tuntui kuin en olisi sairastellut ensinkään. Aika vähällä pääsin siis, kiitos Herralle. Jumalan hyvä johdatus tuntui myös tässä muutto-asiassa. Uudessa kodissamme muu perhe sai olla yläkerrassa omissa oloissaan. Edellisessä kodissa olisi ollut mahdotonta pitää turvavälejä, eikä Hannu olisi kyennyt jatkamaan etätyöskentelyään.

Vuosaassa, 10. joulukuuta

KIITOSAIHEITA

- tervehtyminen koronasta ja käden tilanne
- uusi koti
- te esirukoilijat ja työni tukijat
- kiitos siitä, että tulevaisuutemme on Jumalan käsissä

RUKOUSAIHEITA

- Inkerin Kirkko -lehden seuraavan numeron valmistuminen
- käteni paraneminen ja että voisin taas nukkua normaalisti
- koronatilanne maailmalla, Suomessa, Virossa ja Venäjällä
- Inkerin kirkko ja sen paimenet sekä keskuskanslian remontti ja muutto
- taloudellinen tuki työlleni ja uudet kuukausilahjoittajat

Tuntui melkein kuin olisi puolimaratonin juossut, kun kaatumisen jälkeen olin kuorinut perunat. Kyllä se sisua vaati, mutta tein kuin teinkin sen. Ja ennenkaikkea - pystyin jo siihen! Käden kuntoutuminen on todella hidasta, mutta kiitän siitä, että positiivista kehitystä tapahtuu.

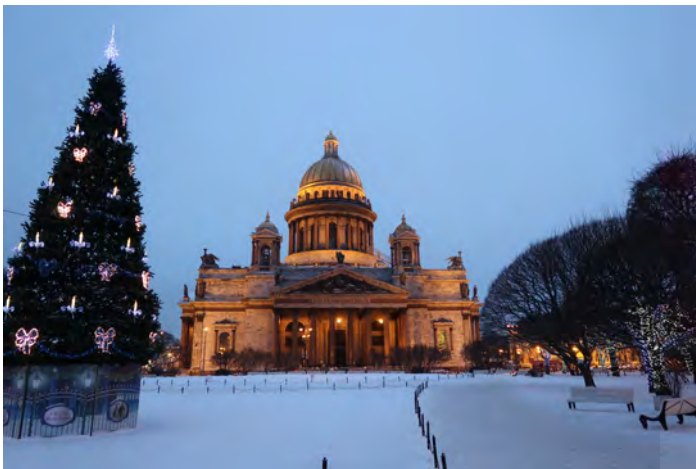
Tässä vieressä vasemmalla on rannetuki, joka tehtiin mulle heti kaatumiseni jälkeen TYKS:issä Turussa. Viime viikolla pääsin siitä virallisesti eroon. Ranne ei ole enää löllö ja sormiakini pystyn jo jonkin verran käyttämään. Toisessa kuvassa tuossa vieressä on kaksi "treenivälinettäni". Karkkipaperin saan joo ponnistelemalla ilman hampaita auki ja pippurimyllyäkin pystyn jo varovasti käyttämään. Tätä kirjettä kirjoitan kuitenkin vielä vain toisella kädellä ja sairauslomaani on jatkettu 31.1. saakka. Kirurgin mukaan parantumisenuste on hyvä ja siitä olen todella kiitollinen.

"Lomailun" lomassa olen kyennyt hoitamaan muutamia työhön liittyviä asioita: lukemaan sähköposteja, suunnittelemaan seuraavaa Inkerin Kirkko -lehteä, osallistumaan keskuskanslian online-kokouksiin ja opiskelemaan hepreaa. Päivittäinen "työaikani" on ollut noin puolesta tunnista tuntiin. Se on auttanut pitämään mielen virkeänä ja vähentänyt tekemättömistä töistä johtuvaa stressiä.

Tuntuu, että kulunut vuosi on ollut yhtä kärsivällisyyden ja keskeneräisyyden sietämisen koulua. Se on kuitenkin samalla opettanut (=muistuttanut), että Jumalalla on kaikki langat käsissään - vaikka meistä tilanteet näyttäisivätkin hurjilta. Nytkin hieman jännitämme, että mikä meitä odottaa ensi vuonna, kun Hannun määräaikainen pesti päättyy vuodenvaihteessa. No, onneksi on Yksi, joka tietää ja myös johdattaa.

Luottakaamme siis itsemme ja toinen toisemme Isän turvallisiin käsiin myös tulevana vuonna. Sitä ennen saamme kuitenkin viettää ja juhlaa joulua.

Levollista joulunaikaa ja siunattua uutta lähetysvuotta 2021!

Tässä vielä jouluihin Iisakin kirkko kuusiineen.

Kiitos tämän vuoden yhteisestä matkasta, yhteydenpidosta, esirikouksista ja taloudellisesta mukanaolosta!

Siunauksin,
Liliann

Tatjana

Pietarissa pidin raamattupiiriä kotona, ja osallistujista kolmen etunimi oli Tatjana. He kaikki olivat etäläisiä. Yksi heistä oli ortodoksi, mutta kävi jumalanpalveluksissamme, toinen oli oma rippikoululaisemme ja kolmas ei aluksi juuri käynyt edes jumalanpalveluksissa vaan oli mukana lähinnä kulttuuriseuran toiminnassa. Piirissäni puhuimme myös viroa ja se juuri sai hänet tulemaan mukaan. Nyt jälkikäteen hän on kertonut, kuinka tärkeä tuo raamattupiiri hänelle oli ja kuinka Jumala puhutteli häntä sitä kautta. Lähtöimme jälkeen hän on käynyt rippikoulutunneilla ja konfirmointi on nyt ajankohtainen. Itse asiassa muutaman kerran sitä on jo jouduttu siirtämään, mutta jos Herrame suo, niin se saadaan toimitettua vielä tänä vuonna.

Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöittyy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän.
(Jes.55:10-11)

Nimikkoseurakunnat

Helsingin Mikael,
Jämsä, Parkano, Petäjävesi,
Pitäjänmäki ja Äänekoski

Tule mukaan:

Lahjoittamalla viitteellä 21306
jollekin seuraavista tileistä:

Helsingin Kansanlähetykset
Danske FI33 8000 1001 5582 47

Hämeen Kansanlähetykset
OP FI71 5730 0820 0457 02

K-Suomen Kansanlähetykset
Nordea FI45 1838 3000 0169 98

Suomen Ev.lut. Kansanlähetykset
FI83 2070 1800 0283 25

KIITOS LAHJASTASI!